

Formanden: Ja!

N. Rasmussen: Saa foreslaar jeg 9 Medlemmer.

Formanden: Det er altsaa foreslaaet, at Sagens 2den Behandling standses, og at den henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer. Det er nu kun dette Forslag, der foreligger til Forhandling.

Fischer: Jeg kan ikke se, at der foreligger nogenjomhelst Nødvendighed eller Udfælgelighed for at standse Sagen og overgive den til et Udvalg. Skulde et Udvalg have været nedsat, burde det i ethvert Fald have været efter 1ste Behandling; thi hvad Overraskende, der nu er kommet frem, som kunde motivere, at man skulde standse Sagen paa dette Trin af Forhandlingerne, kan jeg ikke indse. Der foreligger slet intet Saadant, hvorimod Lovforslagets Indhold jo i alle Enkeltheder er simpelt og klart, og naar Sagen kommer videre, hvad jeg haaber, den vil, tror jeg ogsaa, at det vil være let at overtøge ærede Medlemmer om, at ingen vilkaarlig Fortolkning kan være mulig af det Spørgsmaal, det ærede Medlem nu har reist. Jeg skal derfor stemme imod, at der nedsettes Udvalg, og ønsker, at Sagen gaar videre, saaledes som det, idetmindste indirekte, er vedtaget ved dens 1ste Behandling.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved

Forslag af N. Rasmussen om at standse Sagens 2den Behandling og henviser den til et Udvalg paa 9 Medlemmer

forkastedes med 33 St. mod 9.

Formanden: Vi gaa altsaa videre i Forhandlingen af Sagen og de stillede Ændringsforslag.

Fischer: Der blev gjort den Indsigelse mod at forhøje Bederlaget fra 4 til 5 Kroner, at det vil ikke kunne ventes, at Rigsdagens Rarighed skulde være 6 Maaneder, hvilket dog rigtignok Erfaringen har vist, at den i Gjemmensnit har været i den senere Tid. Det ærede Medlem, der fremsatte Indsigelsen, mente derimod, at 4 Maaneder kunde anses for det Regelmæssige; men jeg tror, at efter at Rigsdagen er kommen ind paa at behandle Lovforslag paa den Maade, som det nu sker, nemlig med Undersøgelse af alle Enkeltheder, kan der ikke, idetmindste ikke saa længe mange Lovforslag henligge uafgjorte, være den allerringeste Udsigt til, at Rigsdagsfamlingerne ville ende i 4 Maaneder, og strække de sig ud derover, og det betydeligt, vil ogsaa det pas-

sende Bederlag være betegnet ved de 5 Kroner, som Ændringsforslaget indeholder, og det indrømmede jo dog ogsaa det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) selv. Et æret Medlem fra 9de Kredts (N. Rasmussen) fremsatte en Betænkkelighed ved Lovforslaget, den nemlig, at det maatte undergives Fortolkninger; det, vi have nu, sagde han, bliver undergivet Fortolkninger, og disse Fortolkninger stemme ikke for Folkethingets og for Landstingets Vedkommende. At Loven vil blive undergivet Fortolkninger, er jo klart; thi det maa tilsidst enhver Lov finde sig i — Lovene skulle fortolkes allesammen — men de Spørgsmaal, der her kunde have nogen Interesse, og som det derfor kunde have Betydning at undersøge, vil jo være, om Fortolkningerne kunne være forbundne med nogen særlig Vanskelighed. Det tror jeg imidlertid slet ikke er Tilfældet. Betydningen af, at der tilstaaes et dagligt Bederlag, vil jo være den, at naar Manden er død, faar han intet Bederlag mere. Var der derimod Tale om et aarligt Bederlag, kunde det vel være, at der ogsaa efter hans Død maatte for det Aar, for hvilket Bederlaget har været ham tilstaaet, finde en Efterbetaling Sted; men jeg anser det for utvivlsomt, at der just paa Grund af, at der er Spørgsmaal om et dagligt Bederlag, ikke kan være Tale om, at den, der dør kort efter en Samling, skulde kunne have Diæter for den øvrige Tid af sin Valgtid. Jeg tror derfor ikke, at man vil være udsat for vilkaarlig Fortolkning i dette Punkt; thi ved Begrebet „dagligt Bederlag“ er Fortolkningen givet.

Frieger: Skjøndt jeg i Resultatet er enig med den Andefaling, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ) gav for Bederlagets Størrelse i dettes oprindelige Stikelse og altsaa maa stemme imod det Forslag til Forhøjelse, som er fremkommet, er det dog tildels af andre Grunde end dem, der ere anførte af det ærede Medlem. Sagen er jo nemlig den, at det ikke blot er med Hensyn til det konstitutionelle Spørgsmaal, men ogsaa med Hensyn til selve Sagens Realitet, at jeg staar paa et noget andet Standpunkt end det ærede kongevalgte Medlem. Det forekommer mig nemlig i Birkeligheden at være en uheldig Forandring, som tilfikkedes ved Lovforslaget — jeg indlader mig slet ikke i dette Dieblit paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslaget kan forenes med Grundlovens Ord — men efter min Opfattelse er det en uheldig Forandring, naar man vil forlade den Form for Bederlaget, som vi for Tiden kjende, for at gaa over til en anden, som i Birkeligheden bliver — nei, jeg vil ikke sige bliver, men skulde blive — en Marsgag. Denne Sag frembyder et nyt Exempel paa, hvorledes de fremmede Ord have et vist Fortrin for de danske, hvormed man bør søge at erstatte dem; det er eiendommeligt, hvor lang Tid det tager, inden de